

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Η υπογραφή και το μυστρί...

(Μέρος 7ο)

Το τραίνο ξεκίνησε από το σταθμό Πευκάκια, και ήταν ένα παλιό από εκείνα τα ξύλινα που έτριζαν... τα καθίσματά του σαν ξύλινοι πάγκοι και να κάθονται όσοι πρόλαβαν από τους συμμαθητές μου και τους άλλους μαθητές του σχολείου με κατεύθυνση πρότο κέντρο. Ήταν ντούκ να κτυπάνε τα σίδερα καθώς έτρεχε στις γραμμές και η μια συνοικία να διαδέχεται την άλλη. Φωνές και οχλαγωγία και λιγοστοί οι επιβάτες, έδειχναν φανερά με μορφασμούς την δυσαρέσκεια τους στις φωνές και τη φασαρία που κάναμε όλοι οι μαθητές του Γυμνασίου, ενώ είχε γεμίσει ασφυκτικά και από μαθητές άλλων σχολείων από τις πιο βόρειες περιοχές που κατέβαιναν στο κέντρο για την διαδήλωση και το πημερολόγιο εκείνη την μέρα έδειχνε 16 Νοεμβρίου 1973. Η ώρα ήταν περίπου 2 το μεσημέρι και ήταν μια μέρα πλιόλουστη και όχι πολύ κρύα για την εποχή. Τα πράσινα πλακάκια του σταθμού Βικτώρια μας υποδέχτηκαν όταν άνοιξαν οι πόρτες του τραίνου για να κατέβουμε. Πράσινο λέγανε είναι το χρώμα της πρεμίας και της ειρήνης, πράσινο και της ελπίδας. Τη μέρα εκείνη δε δώσαμε σημασία στο χρώμα των πλακιδίων που κάλυπταν τις επιφάνειες των τοίχων του υπόγειου σταθμού ούτε στην ερμηνεία του, εξ άλλου δεν ήταν η πρώτη φορά που τον βλέπαμε. Αργότερα πολύ σαν ενηλίκος και φοιτητής άρχισα να ασχολούμαι με τη σημειολογία των χρωμάτων και του περιβάλλοντος. Εκείνο που πρωτοκάταλαβα εκείνη τη μέρα ήταν η πρώτη αίσθηση ελευθερίας, εκείνο το άνοιγμα των φτερών του μικρού πουλιού που ετοιμάζεται για την πρώτη δοκιμαστική του πτήση. Η πδονή του παρανομού, του κρυφού με πληρμύριζε καθώς για πρώτη επίσης φορά έκανα κάτι σπουδαίο την πρώτη μου «κοπάνα» από το σχολείο και μάλιστα οργανωμένη. Ήταν η αίσθηση της ανεξαρτησίας, η αίσθηση της τόλμης και της υπέρβασης μιας πράξης έξω από τα στεγανά και τους προκαθορισμένους κανόνες του μικροκοσμού μου. Ξεπέρασα για πρώτη φορά εκείνη τη μέρα τα όρια του σπιτιού και του σχολείου και ένιωσα παραβάτης χωρίς ενοχές... Μήπως θάπρεπε να το είχα ξανακάνει..

Πολλές και διάφορες σκέψεις πετροβολούσαν το μικρό μου μυαλό και τα συνθήματα που άρχισαν σα ρυπές όπλων να βομβαρδίζουν τον

αέρα στην πλατεία Βικτώριας με παρέσυραν και μένα και δεν περπατούσα ... απλά νόμισα ότι πετούσα για λίγο μέχρι που προσγειώθηκα εντελώς στον κόμβο της Λεωφόρου Αλεξανδρας με την οδό Παπσίων και εκεί σταμάτησα. Το να προχωρήσει κανείς παραπέρα προς το Πολυτεχνείο (εκεί θα γινόταν η συγκέντρωση και η διαδήλωση) ήταν ένα Ηράκλειο κατόρθωμα. Μπροστά μας, άπειρο πλήθος συνωστίζονταν, άνθρωποι ετερόκλητοι με μεγάλα πανώ... «Ψωμί, παιδεία, ελευθερία» έγραφαν τα πανώ και ούρλιαζε το συγκεντρωμένο πλήθος ρυθμικά, ενώ από τα μεγάφωνα που ήταν κάπου παρακάτω ακούγονταν συνθήματα και τραγούδια σαν εκείνα που άκουγε ο πατέρας μου κρυφά τα βράδυα, από την ελληνική υπηρεσία του BBC. Ήταν τραγούδια επαναστατικά και πολιτικά του Μίκη Θεοδωράκη. Ο χρόνος κυλούσε γρήγορα και οι εικόνες εναλλασσόνταν μπροστά μου από το μεγάλο πλήθος που μετακινούνταν διαρκώς πέρα δώθε και στριμώχνονταν και έσπρωχναν όλους εμάς του μικρόσωμους μαθητές. Οι παρέες μας διαλύθηκαν και εγώ έμεινα στο τέλος με δύο τρείς φίλους και συμμαθητές από τη γειτονιά νιώθοντας ασφάλεια που ήμουν μαζί τους. Εντούτοις μιλούσαν κάποιοι άγνωστοι σε μένα άνδρες και γυναίκες και μοιράζαν φυλλάδια τις γνωστές πια προκηρύξεις και προσπαθούσαν να καταλάβω τι διάβαζα... Ελευθερία, δημοκρατία, πάλι, αγώνας, λέξεις που επαναλαμβάνονταν καθώς πήρε να νυκτώνει και με έπιασε ένας φόβος για το τί θα με περίμενε σπίτι. Σπρώχνοντας το πλήθος με παρέσυρε χωρίς να το καταλάβω μέχρι ένα άλλο σχολείο ένα Ιταλικό απέναντι από το Πολυτεχνείο και τότε είδα για

πρότη φορά την αυλή του, γεμάτη κόσμος, εκατοντάδες; Χιλιάδες; Πολύς κόσμος για την αντιληπτική ικανότητα ενός 13άρχοντου παιδιού. Άλλοι σκαρφαλωμένοι πάνω στα κάγκελα και τεράστια πανώ να κρέμονται πάνω από αυτά, ενώ μεγάλα κίτρινα τρόλλευ και μπλέ λεωφορεία προσπαθούσαν αγκομαχώντας να περάσουν μπροστά από τη σχολή. Ετρεχαν οι φοιτητές και κρεμούσαν πανώ πάνω σα αυτά και οι οδηγοί άνοιγαν τις πόρτες για να βγεί ο κόσμος έξω. Σκπνές αλλοφροσύνης αλλά όλοι ήταν χαρούμενοι και γελαστοί και είχαν τα χέρια ψηλά θαρρείς και επρόκειτο ξαφνικά να πέσουν όλα αυτά τα χέρια πάνω στα πρόσωπα και τα κεφάλια των άλλων, όπως έκαναν οι καθηπυτές μας στο σχολείο. Ομως τα περισσότερα χέρια κρατούσαν λουλούδια και είχε γεμίσει ο τόπος κόκκινα και άσπρα γαρύφαλλα. Όλοι ζπτούσαν ελευθερία και δημοκρατία και πετουσαν ψηλά τα λουλούδια και η ζωή εκεί μέσα στο γκρίζο της πόλης άρχισε στα μάτια μου να παίρνει άλλη μορφή. Κείνη τη μέρα και για πρώτη φορά, το λέω και το επαναλαμβάνω ότι τα χέρια είχαν και άλλο προορισμό και λόγο ύπαρξης. Δεν ήταν μόνο να υψώνονται και να τιμωρούν. Δεν ήταν μόνο για να κτυπούν μαθητές και δεν έπρεπε έτσι να είναι η ζωή μας. Η ζωή ήταν εκεί στους δρόμους και στη διαδήλωση. Βέβαια λίγες στιγμές αργότερα θα μάθαινα στη ζωή μου, ότι η τιμωρία για τη τόλμη της αναζήτησης της ελευθερίας δεν θα ερχόταν μόνο από το σπίτι ή από το σχολείο. Πολλοί αστυνόμοι με τις πράσινες σκούρες τότε στολές τους, ξεχύθηκαν και εμφανίστηκαν από το πουθενά ανάμεσα στους διαδηλωτές και άρχισαν να τους κτυπούν και να τους κυνηγούν με ξύλινα ραβδιά, σαν εκείνα που άνοιγε το φύλλο της πίττας πάνα μου, μόνο που αυτά ήταν μαύρα και δεν ήταν για να ανοίγουν τη ζύμη αλλά για να ανοίγουν κεφάλια. Στη θέα των πρώτων ματωμένων προσώπων ήρθε και ο πανικός και το κλάμα. Φοβήθηκα πολύ και προσπαθούσα να βρώ διέξοδο να φύγω και σπρώχνοντας μαζί με το φίλο μου το Νικολάκη που έμενε δίπλα μας και ήταν και ένα χρόνο μεγαλύτερος από μένα φτάσαμε πίσω από τις στάσεις των δεωφορείων στην οδό Στουρνάρα, για νάρθει από εκεί και πά σωτηρία μας... Και το ρολόι σε ένα κατάστημα κεί παραδίπλα έδειχνε 5 π ώρα το βράδυ...

Συνεχίζεται...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, Θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμάτων.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000

των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαθατήρια.

- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξόσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κα-

θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.

- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί